

Nr 132.

Af herr **Olausson** m. fl., om ändring i gällande grunder för den särskilda för fiskare afsedda försäkringen mot skada till följd af olycksfall.

Enligt § 2 i kungl. kungörelsen den 2 oktober 1908, angående en särskild för fiskare afsedd försäkring mot skada till följd af olycksfall, utgår ersättning, i anledning af denna särskilda försäkring, för skada till följd af olycksfall, som härflyter från utöfningen af fiskeyrket eller som uppstår vid försök att rädda människolif ur sjönöd eller vid användning af fiskebåt, utan att fiske därvid bedrifves, för så vidt båten icke användes vid fraktfart, som ej har samband med fiskerinäringen.

I kungörelsens § 3 stadgas vidare, att försäkring enligt kungörelsen icke medgifves för kortare tid än ett år, och utgör den årliga premien 5 kronor 50 öre.

Ofvan angifna i § 2 förekommande undantag för rätt till ersättning vid fraktfart har visat sig vara i hög grad hinderlig för anslutningen till olycksfallsförsäkringen för fiskare.

Ett stort antal af särskildt västkustens fiskare använda å tider, då fiske ej bedrifves, sina fiskebåtar i fraktfart längre eller kortare tid af året, beroende på fisket. Under den tid fraktfarten pågår, är fiskaren icke skyddad mot de ekonomiska följderna af olycksfall, äfven om han erlagt den för helt år gällande försäkringspremien, 5 kronor 50 öre. Vill han bereda sig rätt till ersättning för skada till följd af olycksfall under fraktfarten, måste han förskaffa sig en tilläggsförsäkring i riksförsäkringsanstalten. Men då härvid något afdrag å den stadgade årspremien för Bihang till Riksd. prot. 1911. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 54 Häft. (Nr 132—135). 1

fiskarförsäkringen icke äger rum, ställer sig en dylik kombinerad försäkring jämförelsevis dyr. Om han t. ex. skulle vilja trygga sig i anledning af tillämnad fraktfart under sex månader af året, har han att betala hälften af riksförsäkringsanstaltens årspremie för fraktfart, i regel 9 kronor för år. Med tillägg af fiskarförsäkringspremien, 5: 50, blir den sammanlagda premien 10 kronor eller 1 krona högre än om han, utan att begagna sig af fiskarförsäkringen, erhållit försäkring i riksförsäkringsanstalten enligt 1901 års lag. Riksförsäkringsanstalten beräknar nämligen premien för fraktfart, kombinerad med fiske, jämväl till 9 kronor per år.

Ett dylikt resultat kan icke anses annat än olämpligt och obilligt.

Anledningen till att undantag i fråga om rätt till ersättning stadgats beträffande fraktfart synes hafva varit den, att man ansett denna risk vara farligare än den, som är förenad med utöfningen af fiskeyrket eller användning af fiskebåtar för andra ändamål än fraktfart. Det torde emellertid icke kunna sägas, att fraktfarten, sådan den af fiskarne bedrifves, är förenad med någon särskildt större risk. I alla händelser kan risken anses vara mindre än den vid utöfningen af fiskeyrket och ungefär jämnställd med annan segling, hvartill fiskebåten användes.

Den anmärkta olägenheten vid ifrågavarande inskränkning skulle kunna i viss mån afhjälpas genom ett medgifvande att teckna den vanliga fiskarförsäkringen allenast för del af år med motsvarande reducering af den stadgade årspremien. Emellertid torde af flera skäl denna utväg icke vara att förorda.

Lämpligast synes vara att borttaga hela den inskränkande bestämmelsen, så att rätt till ersättning medgifves äfven i anledning af olycksfall, som inträffa under fraktfart eller i anledning af sådan verksamhet. Användningen af fiskebåt till fraktfart skulle då likställas med användning af fiskebåt för annat ändamål än fiskets utöfning.

På grund af hvad sålunda anförts, tillåta vi oss hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att de af Kungl. Maj:t och Riksdagen fastställda grunder för den särskilda, för fiskare afsedda försäkringen mot skada till följd af olycksfall ändras därhän, att ersättning utgår jämväl för skada till följd af olycksfall, som uppstår vid användning af fiskebåt för fraktfart,

samt att Riksdagen följaktligen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att sådan ändring vidtages

i § 2 af kungl. kungörelsen den 2 oktober 1908 angående en särskild för fiskare afsedd försäkring mot skada till följd af olycksfall, att samma paragraf erhåller följande lydelse:

Ersättning i anledning af denna särskilda försäkring utgår för skada till följd af olycksfall, som härflyter från utöfningen af fiskeyrket eller som uppstår vid försök att rädda människolif ur sjönöd eller vid användning af fiskebåt, utan att fiske därvid bedrifves. Ersättning utgår dock ej i något fall för skada, som den skadade uppsåtligen själf ådragit sig eller som uppsåtligen förorsakats af tredje man, där denne icke haft ledning af eller uppsikt öfver arbetet, ej heller för skada, som drabbat den försäkrade vid fiske med utländsk båt eller utländskt fartyg.

Stockholm den 27 januari 1911.

Carl L. Olausson.

C. Wallentin.

Herman Andersson.
